

ГРАБНЕТЕ МЕ ОТЪ СМЪРТЬТА. СТАРАЙТЕ СЕ ДА МЕ ИЗБАВИТЕ ЗА ДАСИ НЕИЗГЪБИМЪ СЛАДЧАЙШІЯТЪ ЖИВОТЪ, И ДА ВИ СТАНЕМЪ РАКЪ, И ДА ВЫ ОСТАВИМЪ ДА ГОСПОДСТВУВАТЕ ЦАРСТВОТО МИ.

ВЕЛИКА СКРЪЖЬ АЛЕКСАНДРОВА.

МАКЕДОНЦЫТЕ КАТО ЧУЛИ ДЪМЪТЕ АЛЕКСАНДРОВИ, ПЛАКАЛИ МНОГО, И СТАНАЛЪ ГОЛЪМЪ МАТЕЖЪ ВЪ СИЧКАТА ВОЙСКА ОТЪ ПЛАЧОВЕ, И ОТЪ ВЫКОВЕ, И СИЧКИТЕ ИСКАЛИ ДА ОТИДАТЪ ДА ГО ВИДАТЪ. АЛЕКСАНДРЪ КАТО ЧУЛЪ, ДАЛЪ ИМЪ ВОЛЪ ЗА ДА ОТИДАТЪ ДА ГО ВИДАТЪ. КАТО ГО ВИДЪЛИ СЩЕ ПО-МНОГО СЕ УМНОЖИЛИ ПЛАЧОВЕТЕ, ВЫКОВЕТЕ И РЫДАНИЯТА. ТОГАВА ФІЛІППЪ ЛѢКАРЬО, РАСПРАЛЪ ЕДИНЪ ЖИВЪ КАТЪРЪ, И ТЪРНАЛЪ ВЪТРЕ АЛЕКСАНДРА, ДОГДѢ ДА УПРАВИ ЦАРСТВОТА СИ, И ДА НАПРАВИ ЗАВѢЩАНІЕТО СИ. ПРОЧЕЕ АЛЕКСАНДРЪ ПОВЕЛИЛЪ И ВЫКАЛИ ПИСАРЬЯТЪ МЪ, И НАПИСАЛЪ ЗАВѢТЪТЪ: ПОСЛѢ ГО ПРОЧЕЛЪ ПРЕДЪ СИЧКИТЕ.

ЗАВѢТЪ АЛЕКСАНДРОВЪ.

АЛЕКСАНДРЪ ЦАРЬ И САМОДЕРЖЕЦЪ НА СИЧКИЯТЪ СВѢТЪ, СЫНЪ НА ПРЕЧЪДНАГО ФІЛІППА, И НА ОЛУМПИДА: ПОНЕЖЕ ГЛѢДАМЪ ЗАЩО СМЪРТЬТА МЕ Е ЗАБИКОЛИЛА И ИСКА ДА МЕ ОТАДЪЛИ ОТЪ СЛАДЧАЙШІЯТЪ МИ ЖИВОТЪ, ГДѢТО НИКОЙ НЕМОЖЕ ДА СЕ ИЗБАВИ ОТЪ НЕА, ПОНЕЖЕ НИ СЕ БОЙ ОТЪ ЦАРЯ, НИ СЕ СРАМЪВА ОТЪ НАЧАЛНИКА, НЕЖАЛОВА МЛАДАГО, НО СИЧКИТЕ ИМА РАВНЫ. ТОГО РАДИ НАПИСОВАМЪ ЗАВѢТЪТЪ СИ, И ПЕРВО ИСКАМЪ ОТЪ ПРИЯТЕЛЫТЕ И НЕПРИЯТЕЛЫТЕ СИ ЛЮБОВЬ, ПРОЩЕНІЕ ЗА КОЛКОТО ИМЪ САМЪ СОГРѢШИЛЪ. ПОСЛѢ ЗА ДА НЕСТАВА ПОМЕЖДЪ ИГЕМОНЫТЕ МИ, И ПЕРВО-